

SANCIONS ADMINISTRATIVES

- [CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS](#)
- [GRADUACIÓ DE LES SANCIONS](#)
- [CONCEPTE DE REINCIDÈNCIA](#)
- [PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS](#)
- [RESPONSABLE DE LES INFRACCIONS](#)
- [PROCEDIMENT SANCIONADOR](#)
- [ÒRGANS COMPETENTS PER A IMPOSAR LES SANCIONS](#)
- [TIPOLOGIA DE SANCIONS EMPRADES PER LES LLEIS DE CONSUM](#)

CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

Les infraccions en matèria de consum es classifiquen en lleus, greus i molts greus en funció de diversos criteris, de la seva pròpia naturalesa, riscos que comporten, quantia del benefici obtingut per l'infractor, reincidència, perjudici econòmic causat, situació de predomini de l'infractor, etc., segons la llei particular que les tracti.

Llei 3/1993, de 5 de març, de l'estatut del consumidor

Article 30

Sancions

Les infraccions d'aquesta Llei es qualifiquen de lleus, greus o molt greus en funció dels riscos que comporten per a la salut o la seguretat dels consumidors, amb especial atenció a les dels que són especialment protegits per aquesta Llei, en funció de la quantia del benefici obtingut com a conseqüència directa o indirecta de la infracció, en funció de la situació de predomini de l'infractor en algun sector del mercat i en funció de la seva reincidència i han d'ésser sancionades de conformitat amb el que estableix la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

Article 47

Classes d'infraccions

Les infraccions tipificades per aquesta Llei es poden considerar com a lleus, greus o molt greus en funció dels criteris següents:

a) Es consideren infraccions lleus:

1. Les simples irregularitats en l'observació del que prescriu aquesta Llei, sempre que no causin perjudicis directes de caràcter econòmic.

2. Quan no és procedent qualificar-les de greus o molt greus.

b) Es consideren infraccions greus:

1. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a lleus en un mateix període de sis mesos.

2. Les infraccions que, encara que es tractin de simples irregularitats, causin perjudicis de caràcter econòmic.

3. Les infraccions a aquesta Llei quan l'empresa infractora es trobi en una situació de predomini en un sector del mercat o en una de les seves parts substancials.

4. Quan no és procedent qualificar-les de molt greus.

c) Es consideren infraccions molt greus:

1. La reincidència d'infraccions greus dins el mateix període de dos anys, sempre que no es produeixi a la vegada a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

2. Les infraccions que donin o puguin donar lloc a perjudicis que, per la seva importància, hagin alterat greument les relacions socio-econòmiques o siguin susceptibles de produir-hi greus alteracions.

Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut

Article 48

Críteris per a la qualificació de les infraccions

Les infraccions a què fa referència l'article 47 es qualifiquen com a lleus, greus o molt greus, tenint en compte els críteris de risc per a la salut, la quantia de l'eventual benefici obtingut, el grau d'intencionalitat, la gravetat de l'alteració sanitària i social produïda, la generalització de la infracció i la reincidència. Aquests críteris poden ésser valorats separadament o conjuntament.

Article 49

Qualificació de les infraccions

1. En funció dels críteris establerts per l'article 48, es consideren infraccions lleus:

a) Les simples irregularitats en l'observança d'aquesta Llei, sense repercussió directa en la salut.

b) Les comeses per simple negligència, sempre que l'alteració o el risc sanitari produïts hagin estat d'escassa incidència.

2. Es consideren infraccions greus:

a) Les que reben expressament aquesta qualificació segons la normativa específica aplicable en cada cas, quan tenen repercussió en la salut.

b) Les que són concurrents amb altres infraccions sanitàries lleus, o han servit per a facilitar-les o encobrir-les.

- c) Les que produeixen un risc o un dany greu per a la salut.
- d) La reincidència en la comissió d'infraccions lleus, en el període dels dos anys anteriors.

3. Es consideren infraccions molt greus:

- a) Les que reben expressament aquesta qualificació segons la normativa específica aplicable en cada cas, quan tenen transcendència per a la salut.
- b) Les que són concurrents amb altres infraccions sanitàries greus o han servit per a facilitar-les o encobrir-les.
- c) Les que produeixen un risc o un dany molt greu per a la salut.
- d) La reincidència en la comissió d'infraccions greus en el període de cinc anys anteriors

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Article 7

Classificació de les infraccions

Les infraccions que regula aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 8

Infraccions lleus

-1 Són infraccions lleus les tipificades pels articles 4 i 5, en els supòsits següents:

- a) Si en l'aplicació, la variació o el marcatge de preus o de marges comercials s'aprecien variacions d'escassa entitat o de simple negligència en relació amb els aprovats pels organismes administratius o en relació amb els comunicats, els pressupostats o els anunciats al públic.
- b) Si es tracta de simples irregularitats en l'observació de les reglamentacions relatives al mercat, sense transcendència directa per als consumidors o els usuaris.
- c) Si s'esmenen els defectes, si l'incompliment és relatiu a la normativa sobre l'exercici de les activitats objecte d'aquesta disposició, sempre que del dit incompliment no hagin derivat perjudicis directes a tercers.
- d) Si no és procedent de qualificar-les de greus o de molt greus.

-2 Poden ésser qualificades també d'infraccions lleus les de l'article 3 si, per llur escassa entitat o transcendència, es produeix una desproporció manifesta entre la sanció a imposar i la infracció comesa.

Article 9

Infraccions greus

-1 Les infraccions tipificades per l'article 3 són greus, sens perjudici del que estableix l'article 8.2, en els supòsits següents:

- a) Si són concurrents, totalment o parcialment, amb infraccions sanitàries greus o han servit per a facilitar-les o encobrir-les.
- b) Si es produeixen conscientment o deliberadament o per manca dels controls i les precaucions exigibles en l'activitat, el servei o la instal·lació de què es tracta.

-2 Totes les infraccions tipificades per aquesta Llei s'han de qualificar, així mateix, de greus, en funció de les circumstàncies següents:

- a) La situació de predomini de l'infractor en un sector del mercat.
- b) La quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència directa o indirecta de la infracció.
- c) La gravetat de l'alteració social que produeixi l'actuació infractora.
- d) La negativa reiterada a facilitar informació o a prestar col·laboració als serveis de control o d'inspecció.
- e) La reincidència en la comissió d'infracció lleu en un mateix període de sis mesos.
- f) La destinació del producte, pel fet que aquest sigui adreçat al consum infantil o altres destinataris particularment indefensos.
- g) Les infraccions del mateix tipus generalitzades en un sector determinat.

Article 10

Infraccions molt greus

-1 Les infraccions tipificades per l'article 3 es qualifiquen de molt greus sens perjudici del que estableix l'article 8.2, si s'hi afegeix alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que siguin concurrents, totalment o parcialment, amb infraccions sanitàries molt greus o que hagin servit per a facilitar-les o encobrir-les.
- b) Que comportin l'extensió de l'alteració, l'adulteració, el frau o l'engany realitzat per tercers, als quals es facilita la substància, els mitjans o els procediments per a realitzar-los, encobrir-los o emmascarar-los.
- c) Que es tracti de reincidència en infraccions greus dins els darrers cinc anys, sempre que no siguin alhora conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

-2 Totes les infraccions tipificades per aquesta Llei es poden qualificar, així mateix, de molt greus en funció de les circumstàncies següents:

- a) La creació d'una situació de desproveïment en un sector o en una zona de mercat, determinada per la infracció.
- b) L'aplicació de preus o de marges comercials en una quantia molt superior als límits autoritzats, als pressupostats, als anunciats al públic o als comunicats a l'autoritat competent.
- c) La reincidència d'infracció greu dins el mateix període de dos anys, sempre que no siguin alhora conseqüència de la reincidència en infraccions lleus, sens perjudici del que estableix l'apartat 1.c).

-Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries

Article 50.

1. Les infraccions podran qualificar-se per les Administracions públiques competents com lleus, greus i molt greus, atenent als criteris de risc per a la salut, posició en el mercat de l'infractor, quantia del benefici obtingut, grau d'intencionalitat, gravetat de l'alteració social produïda, generalització de la infracció i reincidència.

- Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 332.1 Qualificació de les infraccions

Les infraccions que regula aquesta Llei es qualifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 332.2 Infraccions lleus

1. Les accions o omissions tipificades com a infracció en matèria de defensa de les persones consumidores tindran la qualificació inicial de lleus llevat que puguin ser qualificades com a greus o molt greus d'acord amb els articles següents.

2. Les infraccions que inicialment tinguin la qualificació de greus poden ésser qualificades també com a lleus si, per llur escassa entitat o transcendència, es produeix una desproporció manifesta entre la sanció a imposar i els efectes de la infracció comesa.

Article 332.3 Infraccions greus

1. Inicialment tindran la qualificació de greus les infraccions tipificades a:

- a) L'article 331.1
- b) Als apartats a) i f) de l'article 331.2
- c) Als apartats j), q) i r) de l'article 331.3
- d) Als apartats b) i d) de l'article 331.4
- e) Als apartats a), b), c), d), i f) de l'article 331.5

2. Les infraccions qualificades inicialment com a lleus passaran a ser qualificades com greus quan concorri alguna de les següents circumstàncies:

- a) Haver-les comès voluntàriament o per falta dels més elementals deures de diligència exigibles.
- b) Tractar-se d'una infracció continuada o pràctica habitual.

- c) Tenir una alta repercussió en el mercat, afectant a un elevat nombre de persones consumidores.
- d) La quantia del benefici obtingut com a conseqüència directa o indirecta de la infracció supera l'import màxim establert per a les infraccions lleus.
- e) La reincidència en la comissió d'infracció lleu.
- f) La destinació del bé, pel fet que aquest sigui adreçat al consum infantil o altres col·lectius especialment protegits.
- g) Que afecti els principis del consum responsable.
- h) Les infraccions del mateix tipus generalitzades en un sector determinat.
- i) El risc per a la salut o la seguretat de les persones consumidores.
- j) La utilització de marques o distintius sempre que aquests siguin de caràcter obligatori d'acord amb l'ordenament jurídic vigent.

Article 332.4 Infraccions molt greus

Les infraccions que hagin estat qualificades com a greus d'acord amb l'article anterior, tindran la qualificació de molt greus quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Produir una alteració social greu, originant alarma o desconfiança en les persones consumidores o afectant desfavorablement a un sector econòmic.
- b) Haver-se realitzat aprofitant l'especial situació d'inferioritat o indefensió de determinades persones consumidores o col·lectius especialment protegits.
- c) Haver-se realitzat aprofitant situacions de necessitat de determinades persones o de béns o serveis d'ús o consum ordinari i generalitzat, així com originar igual situació.
- d) Haver-se realitzat prevalent-se l'infractor de la seva situació de predomini en un sector del mercat.
- e) Que es tracti de reincidència en infraccions greus sempre que no siguin alhora conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.
- f) La creació d'una situació de desproveïment en un sector o en una zona de mercat, determinada per la infracció.
- g) La quantia del benefici obtingut com a conseqüència directa o indirecta de la infracció supera l'import màxim establert per a les infraccions greus.

GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

No produeix, per exemple, els mateixos efectes econòmics pel sancionat una multa de 60.001 euros que una altra de 600.000, però ambdues poden ser imposades segons la llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut per a les infraccions molt greus, les sancions deuen ésser graduades i els criteris de graduació els reproduïm tot seguit.

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

Article 49

Graduació de les sancions

Sens perjudici del que estableixen els dos articles precedents, la quantia de la sanció es gradua tenint en compte les circumstàncies següents:

- a) L'esmena dels defectes derivats de l'incompliment relatiu a les formalitats exigides per aquesta disposició per a l'exercici de les activitats que regula, sempre que del dit incompliment no s'hagin derivat perjudicis directes a tercers.
- b) El nombre de consumidors i usuaris afectats.
- c) La quantia del benefici il·lícit.
- d) El volum de vendes.
- e) La situació de predomini de l'infractor en el mercat, encara que no es tracti de la primera empresa del sector en el mercat.
- f) La gravetat dels efectes socio-econòmics que la comissió de la infracció hagi produït.
- g) La reincidència.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Article 14

Graduació de les sancions

Sens perjudici del que estableixen els articles 7, 8, 9 i 10, la quantia de la sanció es gradua de conformitat amb:

- a) El volum de vendes.
- b) La quantia del benefici il·lícit obtingut.
- c) L'efecte perjudicial que la infracció ha pogut produir sobre els preus o sobre els mateixos sectors implicats.
- d) El nombre de consumidors i usuaris afectats.
- e) L'engany, la culpa i la reincidència.

Article 17

Atenuació de les sancions

L'òrgan competent pot atenuar la sanció administrativa en els casos en què l'expedientat justifiqui, abans que la sanció sigui ferma en la via administrativa, que els perjudicats han estat compensats, satisfactòriament, dels perjudicis causats, sempre que no hi concorri intoxicació, lesió o mort ni existeixin indicis racionals de delictes.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 333.2 Graduació de les sancions

1. Per determinar la quantia i l'extensió de la sanció dintre dels mínims i màxims establerts es tindran en compte les circumstàncies següents:

- a) El volum de negoci amb relació als fets objecte de la infracció i la capacitat econòmica de l'empresa
- b) La quantia del benefici obtingut.
- c) Els danys o perjudicis causats a les persones consumidores.
- d) El nombre de persones consumidores afectades.
- e) El grau d'intencionalitat.
- f) La reincidència o la reiteració en les conductes infractores.
- g) L'incompliment dels advertiments o requeriments previs formulats per l'Administració per a la subsanació de les irregularitats detectades.
- h) El període de temps durant el qual s'ha comès la infracció.
- i) La posició rellevant en el mercat de l'infractor.
- j) La reparació o esmena total o parcial de manera diligent de les irregularitats o els perjudicis que n'han originat la incoació.
- k) La submissió dels fets constitutius a l'arbitratge de consum.

2. Aquestes circumstàncies agreujants o atenuants no s'apreciaran en aquells supòsits en els quals aquesta Llei les hagi inclòs en el tipus infractor o hagin estat tingudes en compte per a qualificar la gravetat de la infracció.

3. En tot cas, les sancions s'imposaran de forma que la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

CONCEPTE DE REINCIDÈNCIA

En més d'una de les disposicions que estem estudiant es parla del concepte "reincidència", però què s'entén en consum per tal?

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

Article 50

Reincidència

A l'efecte d'aquesta Llei i de la resta de disposicions en matèria de comercialització de béns, productes i serveis, disciplina del mercat i defensa dels consumidors i usuaris, es considera que hi ha reincidència quan en cometre una infracció el culpable hagi estat sancionat amb anterioritat, mitjançant resolució ferma. No s'hi computen els antecedents infractors cancel·lats.

Article 51

Cancel·lació d'antecedents

51.1 Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan hagin transcorregut:

- a) 1 any, en els casos de sancions per infraccions lleus.
- b) Dos anys, en els casos de sancions per infraccions greus.
- c) Cinc anys, en els casos de sancions per infraccions molt greus.

51.2 Els terminis comencen a comptar des de l'endemà del dia en què s'ha complert la resolució sancionadora.

51.3 En els supòsits de reincidència, els terminis per computar la cancel·lació s'incrementen en el 50%.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 333.3 Reincidència i reiteració

1. Es considera que hi ha reincidència quan en cometre una infracció tipificada per aquesta Llei el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció de la mateixa naturalesa, mitjançant resolució ferma recaiguda dins dels 2 anys anteriors a la comissió de la infracció.

Es consideren de la mateixa naturalesa les infraccions previstes en el mateix article del Capítol I d'aquest Títol.

2. S'apreciarà reiteració quan, dins dels 2 anys anteriors a la comissió de la nova infracció, l'infractor hagués estat sancionat mitjançant resolució ferma per la comissió d'altra infracció de les tipificades en aquesta Llei o en unes altres normes en les quals el bé jurídic protegit sigui els interessos de les persones consumidores, o condemnat executòriament per un delictes en el qual haguessin resultat perjudicats subjectes en la seva condició de persones consumidores.

PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS

Sempre s'ha dit que la justícia té sentit quan respon de manera eficaç a les expectatives de la societat, l'eficàcia té a veure moltes vegades amb la immediatesa, justícia eficaç és justícia ràpida, no té sentit castigar fets dels que ja no en queda ni el record.

Per això les infraccions , els procediments i també les sancions prescriuen o caduquen, (termes jurídics diferents, però amb efectes quasi similars).

Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut

Article 53

Prescripció

1. Les infraccions qualificades com a lleus prescriuen al cap d'un l'any, les qualificades com a greus, al cap de dos anys, i les qualificades com a molt greus, al cap de quatre anys. El termini de la prescripció comença a comptar el dia en què s'ha comès la infracció. L'inici del procediment sancionador, amb coneixement de la persona interessada, interromp la prescripció de la infracció. El termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador queda paralitzat més d'un mes per causa no imputable als presumptes responsables. Si els actes o les omissions constitutius d'infracció administrativa són desconeguts per manca de signes de manifestació externa, el termini de prescripció comença a comptar des de la data en què aquests signes es manifesten.

2. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuen al cap d'un any, les imposades per infraccions greus prescriuen al cap de dos anys i les imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys. El termini de la prescripció comença a comptar el dia en què la resolució per la qual s'imposa la sanció adquireix fermesa, i s'interromp amb l'inici, amb coneixement de la persona o persones interessades, del procediment d'execució.

3. Un cop l'Administració té coneixement de l'existència d'una infracció, finalitzades les diligències per a l'aclariment dels fets, l'acció per a perseguir-la caduca si han transcorregut sis mesos sense que l'autoritat competent hagi ordenat incoar el procediment pertinent.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Capítol 12

De la prescripció i la caducitat de les infraccions

Article 28

Prescripció i caducitat de les infraccions

-1 Les infraccions a què fa referència aquesta Llei prescriuen al cap de cinc anys. El termini de la prescripció comença a comptar des del dia en

què s'ha comès la infracció. La prescripció s'interromp en el moment que el procediment es dirigeix contra el presumpte infractor.

-2 L'acció per a perseguir les infraccions caduca si, coneguda per l'Administració competent l'existència d'una infracció i finalitzades les diligències adreçades a l'aclariment dels fets, transcorren sis mesos sense que l'autoritat competent ordeni d'incoar el procediment oportú. A aquest efecte, si hi ha presa de mostres, les actuacions de la inspecció finalitzen després de practicada l'anàlisi inicial.

-3 Iniciat el procediment sancionador previst per la Llei de Procediment Administratiu, si passen sis mesos des de la notificació a l'interessat de cadascun dels tràmits previstos per la dita Llei sense que s'impulsi el tràmit següent, caduca el procediment i s'han d'arxivar les actuacions, excepte entre la notificació de la proposta de resolució i aquesta, en què pot transcórrer un any.

-4 L'acció per a exigir el pagament de les multes prescriu en els terminis fixats per la legislació tributària.

-5 L'acció de tancament dels establiments comercials prescriu al cap de tres mesos, comptats a partir de la data en què l'autoritat competent rep la comunicació per a l'execució de l'acord, conformement al que estableix l'article 17.

-6 La publicació de les dades a què fa referència l'article 23 prescriu, així mateix, en el termini de tres mesos a comptar des de la notificació de la resolució, quan aquesta hagi adquirit fermesa en la via administrativa.

-7 La prescripció i la caducitat poden ésser al·legades pels particulars. Acceptada l'al·legació per l'òrgan competent, s'ha de declarar conclòs l'expedient i s'ha de decretar que s'arxivin les actuacions.

-8 Si es produeix la prescripció o la caducitat del procediment, l'òrgan competent en la matèria pot ordenar la incoació de les oportunes diligències per a determinar el grau de responsabilitat del funcionari o els funcionaris causants de la demora.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 335.1 Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions a què fa referència aquesta Llei prescriuen al cap de quatre anys comptats des del dia en què s'ha comès la infracció o de la finalització del període de comissió si es tracta d'infraccions continuades.

2. Excepcionalment, en cas que els fets siguin totalment desconeguts per manca de qualsevol signe extern, el termini començarà a computar-se des de que es manifestin.

3. Les actuacions judicials penals i la tramitació d'altres procediments administratius sancionadors, en quant que impedeixin iniciar o continuar el procediment per a sancionar les infraccions previstes en aquesta llei, suspensen el termini de prescripció de les infraccions.

També suspèn el termini de prescripció la incoació del procediment sancionador i qualsevol altre que legalment comporti la suspensió.

Article 335.2 Prescripció de les sancions

Les sancions prescriuen en un termini de quatre anys, que començarà a comptar l'endemà del dia en què esdevingui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Article 335.3 Prescripció de l'execució de les sancions

1. L'acció per a exigir el pagament de les multes prescriu en el termini de quatre anys a partir de la fermesa de la resolució per la qual s'imposa la sanció.
2. L'acció de tancament dels establiments comercials prescriu al cap de tres mesos, comptats a partir de la data en què l'autoritat competent rep la comunicació per a l'execució de l'acord, conformement al que estableix l'apartat 3 de l'article 333.5.
3. La publicació de les dades a què fa referència l'article 333.8 prescriu en el termini de sis mesos a comptar des del moment en què la resolució sancionadora que l'hagi acordat esdevingui ferma.

RESPONSABLE DE LES INFRACCIONS

El destinatari de una sanció o de determinada mesura de limitació, persona física o jurídica, que ha posat en risc els drets dels consumidors i usuaris, sigui quin sigui el seu paper en el procés de producció o comercialització del producte o servei objecte de la infracció, hagi actuat per acció o per omissió, amb imprudència, negligència o amb engany; com autors, inductors, cooperadors o còmplices.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Article 2

Àmbit d'aplicació

-1 El contingut d'aquesta Llei afecta els qui ofereixen al mercat productes, béns o serveis, els quals resten subjectes als requisits, les condicions, les obligacions i les prohibicions determinades en aquesta Llei i en la normativa vigent i, d'una manera general, a l'obligació d'evitar qualsevol frau, alteració, adulteració, abús, negligència o engany que perjudiqui el consumidor, l'usuari o els interessos econòmics i socials de la comunitat o que posi en risc els drets dels consumidors i dels usuaris.

Capítol 4

De la responsabilitat per infraccions

Article 12

Responsabilitat per infraccions

Són responsables de les infraccions els qui per acció o per omissió hi han participat, amb les particularitats següents:

a) En les infraccions comeses en productes envasats, la firma o la raó social que figura en l'etiqueta és considerada com a responsable, excepte que es demostrï la falsificació o la mala conservació del producte pel tenidor, i que s'especifiquin en l'envàs original les condicions de conservació. Es considera com a responsable l'envasador si se'n prova la connivència amb el propietari de la marca.

b) Si el producte envasat no porta les dades necessàries per a identificar el responsable, segons el que estableix la normativa vigent, són considerats com a responsables els qui han comercialitzat el producte, llevat que aportin la identitat de l'envasador.

c) En les infraccions comeses en productes a doll, el tenidor és considerat com a responsable, excepte que es pugui demostrar la responsabilitat d'un tenidor anterior.

d) En les infraccions comeses en la prestació de serveis, l'empresa o la raó social obligada a la prestació del servei, legalment o mitjançant contracte amb l'usuari, és considerada com a responsable.

e) Si una infracció és imputada a una persona jurídica, poden ésser considerades també com a responsables les persones que integren els organismes rectors o de direcció d'aquella.

f) Si la infracció s'ha comès en relació amb els productes sotmesos a regulació i vigilància de preus, són considerats com a responsables tant l'empresa que ha apujat indegudament el preu com aquella altra que comercialitza el producte a aquest preu.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 334.1 Subjectes responsables

1. Són responsables de les infraccions tipificades en aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que per acció o per omissió hi han participat, amb les particularitats previstes en aquest capítol.

2. Són responsables com a autors les persones físiques o jurídiques que cometin alguna de les infraccions tipificades en aquesta llei.

3. Quan en la cadena de producció, elaboració o comercialització dels mateixos béns o serveis intervinguin diferents subjectes, cadascú serà responsable de les infraccions que hagi comès.

4. Seran responsables solidaris les persones que cooperin amb el responsable o encobreixin la realització d'una conducta infractora.

5. Si una infracció és imputada a una persona jurídica, poden ésser considerades també com a responsables les persones que integren els organismes rectors o de direcció d'aquella.

S'entén que integren els òrgans rectors o de direcció aquelles persones que constin en els registres públics com a tal, o bé les que hagin fet ostentació pública d'aquesta condició o hagin actuat d'igual manera.

6. En cas d'infraccions comeses per persones jurídiques que s'extingeixin abans de ser sancionades, la responsabilitat administrativa s'exigirà a les persones físiques que des dels òrgans de direcció van determinar, amb la seva conducta dolosa o negligent, la comissió de la infracció.

7. Les sancions imposades amb anterioritat a l'extinció de la personalitat jurídica, si no són satisfetes en la liquidació, es transmetran als socis o partícips en el capital, els quals hauran de respondre mancomunadament i fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.

Article 334.2 Béns identificats

1. En les infraccions comeses en béns envasats o identificats, la firma o la raó social que figura en l'etiqueta o identificació és considerada com a responsable, excepte que es demostrï la falsificació o la responsabilitat d'algun altre integrant de la cadena de distribució o comercialització.

2. El primer comercialitzador d'un bé a Catalunya podrà ser considerat responsable.

Article 334.3 Béns no identificats

Si el bé no porta les dades necessàries per a identificar el responsable, segons el que estableix la normativa vigent, són considerats com a responsables els qui han comercialitzat el bé, llevat que demostrin la responsabilitat d'algun integrant de la cadena de distribució o comercialització anterior.

Article 334.4 Serveis

En les infraccions comeses en la prestació de serveis, l'empresa o la raó social obligada a la prestació del servei, legalment o mitjançant contracte amb l'usuari, és considerada com a responsable.

PROCEDIMENT SANCIONADOR

El principi de seguretat jurídica obliga l'existència de un procés cert i conegut pel qual l'Administració instrueix el procediment derivat de l'existència d'una infracció, que s'ha d'ajustar al que estableix la Llei de Procediment Administratiu.

Llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del consumidor

Article 30

Sancions

Les infraccions d'aquesta llei.... han d'ésser sancionades de conformitat amb el que estableix la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

Article 52

Investigació, procediment i òrgans sancionadors

52.1 Les possibles infraccions al que estableix la present Llei, les investigarà el Departament de Comerç, Consum i Turisme, d'ofici o en virtut de denúncia feta per qualsevol persona física o jurídica.

52.2 Es determinaran mitjançant un reglament els requisits que haurà de reunir la denúncia que motivi la iniciació d'un expedient sancionador.

52.3 El procediment per a la imposició de les sancions a les infraccions previstes per aquesta Llei serà el procediment sancionador que regula la legislació vigent en la matèria.

Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut

Capítol III

Del procediment sancionador

Article 52

Principis generals

El procediment sancionador en matèria de protecció de la salut s'ha d'ajustar a les disposicions legals relatives al procediment administratiu, a les normes dictades pel Govern sobre procediment sancionador i a la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Capítol 11

Del procediment sancionador

Article 27

Procediment sancionador

-1 El procediment sancionador, que s'ha d'ajustar al que estableix la Llei de Procediment Administratiu, es pot iniciar a partir de les actes que han aixecat els serveis d'inspecció, per comunicació d'una autoritat o un òrgan administratiu, o per denúncia formulada per les associacions o els organismes de consumidors i usuaris o pels particulars sobre algun fet o alguna conducta que puguin ésser constitutius d'infracció. Prèviament a la incoació de l'expedient, es pot ordenar la pràctica de diligències preliminars per a l'esbrinament dels fets. Si la presumpta infracció advertida és inclosa en l'àmbit d'una normativa sectorial específica, l'òrgan actuant ha de posar en coneixement del departament i dels òrgans afectats els fets, amb la finalitat que, al seu torn, puguin actuar d'acord amb llurs atribucions o emetre, si escau, l'informe corresponent. En qualsevol cas, els òrgans de l'Administració de la Generalitat les competències dels quals poden concórrer en l'àmbit d'actuació d'aquesta Llei, resten obligats a actuar sota els principis de coordinació i de col·laboració.

-2 Els fets que figuren recollits en les actes de la inspecció es consideren com a certs, excepte que del conjunt de les proves que es practiquin resulti concloentment que no ho són.

-3 La manca de tota o d'una part de la documentació reglamentàriament exigida o portada defectuosament, si afecta fonamentalment la determinació dels fets imputats o la qualificació d'aquests, constitueix presumpció d'infracció, llevat de prova en contrari.

-4 L'interessat, dins el procediment, pot proposar la prova de la qual s'intenti valer per a la defensa del seu dret en la resposta al plec de càrrecs. En qualsevol cas, l'Administració ha d'apreciar la prova practicada en l'expedient sancionador, i n'ha de valorar el resultat en conjunt. Així mateix, ha d'ordenar la pràctica de la prova que estimi pertinent.

-5 En el cas que els fets que constitueixen infraccions d'acord amb aquesta Llei tinguin caràcter de delictes, l'òrgan competent per a imposar la sanció, d'ofici o a instàncies de l'òrgan instructor del procediment, ha de donar compte a la jurisdicció penal conforme als procediments ordinaris. En qualsevol cas, aquell òrgan pot acordar la suspensió del procediment, segons les circumstàncies concurrents, fins que es pronunciï la resolució judicial corresponent, i pot adoptar les mesures de cautela oportunes mitjançant acord comunicat als interessats

ÒRGANS COMPETENTS PER A IMPOSAR LES SANCIONS

El terme genèric “Administració” és amplíssim. Es necessari filar més prim a l’hora de determinar qui té competència –administració autonòmica o local- per a sancionar les infraccions en funció de la seva gravetat i import econòmic.

Quan es parla de Departament de Comerç, Consum i Turisme hem d’entendre Departament de Economia i Finances.

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

52.4 Les infraccions lleus i greus seran sancionades pel Departament de Comerç, Consum i Turisme i les infraccions molt greus pel Govern de la Generalitat.

Disposicions finals

-2 La Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, és aplicable amb caràcter supletori a aquest text.

Llei 7/2003, de 25 d’abril, de protecció de la salut

Article 54

Òrgans de la Generalitat competents per a imposar les sancions

1. El Govern és competent per a imposar les sancions establertes per aquesta Llei que sobrepassin la xifra de 400.000 euros.
2. El conseller o consellera de Sanitat i Seguretat Social és competent per a imposar les sancions compreses entre 60.001 i 400.000 euros.
3. El director o directora gerent de l’Agència de Protecció de la Salut és competent per a imposar les sancions de fins a 60.000 euros.

Article 55

Competències sancionadores de l’Administració local

1. Correspon als ens locals territorials l’exercici de la potestat sancionadora en l’àmbit de les competències respectives:

a) En l’àmbit municipal, l’alcalde o alcaldessa és competent per a imposar les sancions de fins a 100.000 euros, i el ple de la corporació és competent per a imposar les sancions de fins a 300.000 euros.

b) En l’àmbit comarcal, el president o presidenta del consell comarcal és competent per a imposar les sancions de fins a 100.000 euros, i el ple del consell comarcal és competent per a imposar les sancions de fins a 300.000 euros.

c) Els expedients sancionadors incoats i instruïts pels ens locals en els quals, d’acord amb la proposta de resolució, correspongui imposar una sanció superior a 300.000 euros s’han de trametre a l’òrgan competent en funció de la quantia.

2. Els ens locals poden encomanar a l’Agència de Protecció de la Salut, mitjançant els convenis pertinents, la gestió de la instrucció

d'expedients sancionadors en l'àmbit de llurs competències. La formalització d'aquest encàrrec no altera, en cap cas, la titularitat de la potestat sancionadora, que correspon a l'òrgan local competent en la matèria.

Article 56

Competències sancionadores de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona

1. El president o presidenta de l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona és competent per a imposar les sancions de fins a 60.000 euros, en exercici de les funcions que aquesta Llei assigna a l'Agència de Protecció de la Salut.

2. Els expedients sancionadors incoats i instruïts per l'Agència de Salut Pública i Medi Ambient de Barcelona en exercici de les funcions que aquesta Llei assigna a l'Agència de Protecció de la Salut, en els quals, d'acord amb la proposta de resolució, correspongui d'imposar una sanció superior a 60.000 euros s'han de trametre a l'òrgan competent perquè els resolgui, en funció de la quantia.

Article 57

Competències sancionadores del Consell General d'Aran

1. El president o presidenta del Consell General d'Aran és competent per a imposar les sancions de fins a 60.000 euros, en exercici de les funcions que aquesta Llei assigna a l'Agència de Protecció de la Salut.

2. Els expedients sancionadors, incoats i instruïts pels òrgans sanitaris del Consell General d'Aran en exercici de les funcions que aquesta Llei assigna a l'Agència de Protecció de la Salut, en els quals, d'acord amb la proposta de resolució correspongui d'imposar una sanció superior a 60.000 euros s'han de trametre a l'òrgan competent perquè els resolgui, en funció de la quantia.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Article 29

Òrgans competents per a imposar sancions

Els òrgans competents per a la imposició de les sancions a què es refereix aquesta Llei són:

- a) El Govern de la Generalitat, per a les infraccions molt greus i per al tancament d'establiments.
- b) El departament que tingui assignades pel Govern de la Generalitat les competències en matèria de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, per a les infraccions lleus i greus.
- c) Les corporacions locals, en l'àmbit de llur competència segons la legislació de règim local vigent, per a la imposició de sancions fins a un límit màxim d'un milió de pessetes. Per reglament s'han d'establir, dins aquest àmbit competencial i fins a aquest límit màxim, les que

correspon d'imposar a les corporacions locals, segons les bases de població i el tipus d'infraccions.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 341.6 Òrgans competents per a imposar sancions

Els òrgans competents per a la imposició de les sancions a què es refereix aquesta Llei són:

- a) El Govern de la Generalitat, per a les infraccions molt greus i per al tancament d'establiments.
- b) Els departaments o organismes que tinguin assignades pel Govern de la Generalitat les competències en matèria de disciplina del mercat i de defensa de les persones consumidores, per a les infraccions lleus i greus.
- c) Les corporacions locals, en l'àmbit de llur competència segons la legislació de règim local vigent, per a la imposició de sancions fins a un límit màxim de 100.000 euros.

TIPOLOGIA DE SANCIONS EMPRADES PER LES LLEIS DE CONSUM

La sanció més coneguda, més habitual, més utilitzada a la legislació de consum és la multa, emprada per al càstig d'infraccions de tot tipus, però no és l'única, ni la més greu. Veurem als articles següents d'altres com el tancament temporal- per a infraccions molt greus-, rectificacions públiques, comís i destrucció de la mercaderia- com a mesura accessòria- , restitució de quantitats percebudes indegudament, multes coercitives –independents de les multes no coercitives-, publicitat de les sancions, la supressió, la cancel·lació o la suspensió total o parcial d'ajuts oficials, la inhabilitació per a contractar amb la Generalitat, etc.

Llei 3/1993, de 5 de març, de l'Estatut del consumidor

Article 30

Sancions

Les infraccions d'aquesta llei... han d'ésser sancionades de conformitat amb el que estableix la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.

Decret legislatiu 1/1993, sobre comerç interior

Article 48

Sancions

Les infraccions a què es refereix aquesta Llei se sancionen, amb instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent, de la forma següent:

- a) Infraccions lleus: multa d'una quantia fins a 60.000 euros.
- b) Infraccions greus: multa d'una quantia compresa entre 60.000,01 i 300.500 euros.
- c) Infraccions molt greus: multa d'una quantia compresa entre 300.500,01 i 600.000 euros, la qual es pot ultrapassar fins a assolir el dècuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.

Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut

Capítol II

De les sancions

Article 50

Sancions

1. Les infraccions a què fa referència el capítol I d'aquest títol han d'ésser sancionades amb multes d'acord amb la gradació següent:

- a) Infraccions lleus, fins a 4.000 euros.
- b) Infraccions greus, de 4.001 a 60.000 euros. Tanmateix, en el cas que el benefici obtingut pels infractors superi aquesta darrera quantitat, l'import de les sancions es pot incrementar fins a un import que no ha de superar el quíntuple del benefici obtingut dels productes o els serveis objecte de la infracció.
- c) Infraccions molt greus, de 60.001 a 600.000 euros. Tanmateix, en el cas que el benefici obtingut pels infractors superi aquesta darrera quantitat, l'import de les sancions es pot incrementar fins a un import que no ha de superar el quíntuple del benefici obtingut dels productes o els serveis objecte de la infracció.

2. En el supòsit d'infraccions molt greus, el Govern pot acordar el tancament temporal de la instal·lació, l'establiment, el servei o la indústria per un termini màxim de cinc anys.

3. Les quanties de les sancions poden ésser revisades i actualitzades periòdicament pel Govern, tenint en compte, fonamentalment, l'índex de preus de consum.

Article 51

Altres mesures

No tenen caràcter de sanció la clausura o el tancament de les instal·lacions, els establiments, els serveis o les indústries que no comptin amb les autoritzacions sanitàries prèvies, o la suspensió del funcionament, fins que se n'esmenin els defectes o es compleixin els requisits exigits per raons de protecció de la salut, ni tampoc la destrucció de productes si raons de protecció de la salut ho fan aconsellable.

Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris

Article 11

Rectificacions públiques

Si, a conseqüència de la incoació d'un expedient administratiu es sanciona l'incompliment del que estableix aquesta Llei en matèria de publicitat, l'òrgan competent exigirà a l'infractor, d'ofici o a instàncies de les associacions i les organitzacions de defensa dels consumidors i dels usuaris, la publicació d'un comunicat en què es rectifiqui la publicitat efectuada, que haurà de fer-se en les mateixes o similars condicions en què es va fer l'actuació sancionada.

Capítol 5

De les sancions

Article 13

Classificació de les sancions

Les infraccions a què es refereix aquesta Llei són sancionades mitjançant l'aplicació de les mesures següents:

- a) Infraccions lleus, multa fins a 500.000 pessetes.
- b) Infraccions greus, multa compresa entre 500.001 i 5.000.000 de pessetes, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el quintuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.
- c) Infraccions molt greus, multa compresa entre 5.000.001 i 100.000.000 de pessetes, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el dècuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.

Article 15

Comís i destrucció de la mercaderia

-1 L'autoritat a qui correspon de resoldre l'expedient pot acordar, com a sanció accessòria, el comís de la mercaderia adulterada, falsificada, fraudulenta o no identificada o que pugui implicar risc per al consumidor. Les dites mercaderies han d'ésser destruïdes si llur utilització o llur consum constitueixen un perill per a la salut pública. En qualsevol cas, l'òrgan sancionador ha de determinar la destinació final que cal donar a les mercaderies comissades.

-2 Les despeses que originen les operacions d'intervenció, dipòsit, comís, transport i destrucció de la mercaderia objecte de la sanció són a compte de l'infractor. En el cas que el comís no sigui possible, pot ésser substituït pel pagament, a càrrec de l'infractor, de l'import del valor de la dita mercaderia.

Article 16

Tancament de l'empresa infractora

-1 En el cas d'infraccions qualificades de molt greus, es pot decretar el tancament temporal de l'empresa, l'establiment o la indústria infractors, quan radiqui a Catalunya, per un període màxim de cinc

anys. La facultat d'acordar-ne el tancament és atribuïda al Govern de la Generalitat.

-2 L'acord del Govern sobre el tancament de l'empresa, l'establiment o la indústria infractors pot determinar mesures complementàries per a la plena eficàcia de la decisió adoptada.

-3 De l'acord de tancament, que es comunicarà a l'empresa sancionada, se n'ha de donar trasllat a la corporació local del terme on s'ubica l'esmentada empresa.

Article 18

Tancament d'empreses que no reuneixen els requisits legals L'autoritat competent pot adoptar, sense que tingui el caràcter de sanció, i amb incoació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, la mesura de tancar les instal·lacions o els establiments que no comptin amb les autoritzacions o els registres preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins que es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits. Així mateix, pot suspendre la venda quan es doni en el seu exercici les mateixes irregularitats.

Article 19

Restitució de quantitats percebudes indegudament

Independentment de les sancions a què fa referència aquesta Llei, l'òrgan sancionador imposarà a l'infractor l'obligació de restituir immediatament la quantitat percebuda indegudament, en els casos d'aplicació de preus superiors als autoritzats, als comunicats, als pressupostats o als anunciats al públic.

Capítol 6

De les multes coercitives

Article 20

Competència de l'Administració

L'Administració pot imposar una multa coercitiva, en els casos previstos per l'article 107 de la Llei de Procediment Administratiu, un cop fet el requeriment d'execució dels actes i de les resolucions administratives destinades al compliment del que disposa aquesta Llei i les altres disposicions relatives a la disciplina del mercat i a la defensa dels interessos dels consumidors i els usuaris.

Article 21

Comunicació i compliment del requeriment

L'òrgan competent ha de cursar per escrit el requeriment a què fa referència l'article 20, tot advertint el seu destinatari del termini de què disposa per a complir-lo i de la quantia de la multa que, en cas d'incompliment, li pot ésser imposada. El termini assenyalat ha d'ésser, en qualsevol cas, suficient per al compliment de l'obligació de què es tracta, i la multa no pot excedir les 100.000 pessetes.

Article 22

Reiteració de les multes

-1 Si l'Administració comprova l'incompliment del que ha ordenat, pot reiterar les multes, amb subjecció al que estableix l'article 21, per períodes de temps que siguin suficients per a complir-ho, sense que els terminis puguin ésser inferiors a l'assenyalat en el primer requeriment.

-2 Aquestes multes són independents de les que es poden imposar en concepte de sanció, i hi són compatibles.

Capítol 7

De la publicitat de les sancions

Article 23

Publicitat de les sancions

-1 En el cas d'infraccions greus o molt greus, l'autoritat que ha resolt l'expedient pot acordar, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei, un cop hauran esdevingut fermes en la via administrativa.

-2 Aquesta publicitat ha donar referència dels noms o els cognoms, la denominació o la raó social de les persones naturals o jurídiques responsables, i la classe i la naturalesa de les infraccions, i s'ha de fer mitjançant el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, els diaris oficials de la província i del municipi i els mitjans de comunicació social que es considerin adequats. En aquest cas, s'ha de comunicar també a les organitzacions de consumidors i usuaris.

Capítol 8

De l'efecte de les sancions

Article 24

Efecte de les sancions

-1 Independentment de les sancions imposades, l'òrgan sancionador pot proposar a l'autoritat corresponent, en el cas de les infraccions molt greus, la supressió, la cancel·lació o la suspensió total o parcial d'ajuts oficials, tals com crèdits, subvencions, desgravacions fiscals i altres que tingués reconeguts o que hagués sol·licitat l'empresa sancionada.

-2 Si correspon a la Generalitat d'atorgar un ajut sol·licitat per una empresa que ha estat objecte d'una sanció ferma per infracció greu o molt greu, l'òrgan al qual correspongui de resoldre la sol·licitud pot denegar la concessió de l'ajut, sempre que no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents en els termes previstos per la llei.

-3 De la mateixa manera, i de conformitat amb el que estableix la Llei de Contractes de l'Estat, en el cas d'infraccions molt greus, les empreses sancionades poden quedar, a més, inhabilitades per a contractar amb la Generalitat, totalment o parcialment, durant cinc anys a comptar des de la data en què esdevingui ferma la sanció imposada.

-4 Les sancions imposades un cop esdevingudes fermes en la via administrativa són objecte d'execució immediata.

No obstant això, en cas de recurs administratiu, l'òrgan competent pot acordar la suspensió de l'acte si l'interessat ho sol·licita i l'execució d'aquelles pot causar un perjudici de reparació difícil o impossible. En aquest cas, el sol·licitant ha de garantir el pagament de la sanció mitjançant aval bancari o qualsevol de les altres alternatives en dret.

-Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries

Article 51. Sancions.

1. Les infraccions en matèria de defensa dels consumidors i usuaris previstes en aquesta norma seran sancionades per les Administracions públiques competents amb multes d'acord amb la següent graduació:

a) Infraccions lleus, fins a 3.005,06 euros.

b) Infraccions greus, entre 3.005,07 euros i 15.025,30 euros, podent ultrapassar dita quantitat fins a aconseguir el quintuple del valor dels béns o serveis objecte de la infracció.

c) Infraccions molt greus, entre 15.025,31 i 601.012,10 euros, podent ultrapassar dita quantitat fins a aconseguir el quintuple del valor dels béns o serveis objecte d'infracció.

2. En el supòsit d'infraccions molt greus, l'Administració pública competent podrà acordar el tancament temporal de l'establiment, instal·lació o servei per un termini màxim de cinc anys. En tal cas, serà d'aplicació la legislació laboral en relació amb les obligacions de l'empresa enfront dels treballadors.

3. La clausura o tancament d'establiments, instal·lacions o serveis que no contin amb les autoritzacions o registres sanitaris preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins a tant es rectifiquin els defectes o es compleixin els requisits exigits per raons de sanitat, higiene o seguretat i la retirada del mercat precautòria o definitiva de béns o serveis per raons de salut i seguretat, no tenen el caràcter de sanció.

Article 52. Sancions accessòries.

L'Administració pública competent podrà acordar, com sancions accessòries, enfront de les infraccions en matèria de defensa dels consumidors i usuaris previstes en aquesta norma:

a) El comís de la mercaderia adulterada, deteriorada, falsificada, fraudulenta, no identificada o que pugui comportar risc per al consumidor i usuari.

Les despeses derivades de les mesures adoptades en el paràgraf anterior, incloses, entre unes altres, les derivades del transport, distribució i destrucció, seran per compte de l'infractor.

b) La publicitat de les sancions imposades, quan hagin adquirit fermesa en via administrativa, així com els noms, cognoms, denominació o raó social de les persones naturals o jurídiques responsables i l'índole i naturalesa de les infraccions, sempre que concorri risc per a la salut o seguretat dels consumidors i usuaris, reincidència en infraccions de naturalesa anàloga o acreditada intencionalitat en la infracció.

Avantprojecte de llei de Codi de Consum de Catalunya

Article 333.1 Classificació de les sancions

1. Les infraccions a què es refereix aquesta llei són sancionades mitjançant l'aplicació de les mesures següents:

a) Les infraccions lleus, amb un advertiment o una multa fins a 10.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa compresa entre 10.001 i 100.000 euros, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el quintuple del valor dels béns o els serveis objecte de la infracció.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa compresa entre 100.001 i 1.000.000 euros, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el dècuple del valor dels béns o els serveis objecte de la infracció.

2. En els casos previstos en aquesta llei, i com a complement de les sancions principals establertes per l'apartat 1, es pot acordar la imposició de les sancions accessòries següents:

a) Comís i destrucció de la mercaderia

b) Tancament temporal de l'empresa infractora

c) Publicació de la sanció

Article 333.4 Comís i destrucció de la mercaderia

1. L'autoritat a qui correspon resoldre l'expedient pot acordar, com a sanció accessòria, el comís de la mercaderia immobilitzada que impliqui risc no acceptable per a la salut, la seguretat, els interessos econòmics i socials, o pel dret a la informació, de les persones consumidores. Aquesta mercaderia ha de ser destruïda si la seva utilització o consum constitueixen un perill per a la seguretat de la persona consumidora. En qualsevol cas, l'òrgan sancionador ha de determinar la destinació final que cal donar a les mercaderies comissades.
2. Les despeses que originen les operacions d'intervenció, dipòsit, comís, transport i destrucció de la mercaderia objecte de la sanció són a compte de l'infractor.

Article 333.5 Tancament o cessament de l'activitat de l'empresa infractora

1. En el cas d'infraccions qualificades de molt greus, es pot decretar el tancament de l'empresa, l'establiment o la indústria infractors, o el cessament de la seva activitat, per un període màxim de cinc anys. En aquest cas, serà d'aplicació la legislació laboral en relació amb les obligacions de l'empresa davant els treballadors.
2. El tancament o cessament de l'activitat es farà per acord del Govern de la Generalitat, el qual podrà determinar mesures complementàries per a la plena eficàcia de la decisió adoptada.
3. Aquest acord s'haurà de comunicar a l'empresa sancionada, i es donarà trasllat a la corporació local del terme on s'ubica l'esmentada empresa.
4. L'execució de l'acord de tancament serà duta a terme per la corporació local on radiqui l'establiment.

Article 333.6 Indemnització de danys i perjudicis provats

Independentment de les sancions a què fa referència aquesta Llei, en el procediment sancionador podrà exigir-se a l'infractor la reposició de la situació alterada per la infracció al seu estat original, i en el seu cas, la indemnització de danys i perjudicis provats causats a la persona consumidora que seran determinats per l'òrgan competent per imposar la sanció. En cas de que l'infractor no compleixi voluntàriament aquesta resolució quedarà oberta la via judicial competent.

Article 333.7 Rectificacions públiques

Si a conseqüència de la incoació d'un expedient administratiu es sanciona l'incompliment del que estableix aquesta Llei en matèria de

publicitat, l'òrgan competent pot exigir a l'infractor, d'ofici o a instàncies de les associacions i les organitzacions de defensa de les persones consumidores, la publicació d'un comunicat en què es rectifiqui la publicitat efectuada, que haurà de fer-se en les mateixes o similars condicions en què es va fer l'actuació sancionada.

Article 333.8 Publicitat de les sancions

1. Les resolucions sancionadores podran acordar com a sanció accessòria, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei.

2. Aquesta publicitat ha de donar referència dels noms o els cognoms, la denominació o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, la classe i la naturalesa de les infraccions, i la quantia de les sancions, i s'ha de fer mitjançant el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i els mitjans de comunicació social que es considerin adequats. El cost de la publicació de les resolucions anirà a càrrec de la persona o empresa sancionada.

Article 341.7 Efecte de les sancions

1. La imposició de sancions comporta limitacions per contractar amb l'administració en els casos i condicions establertes a la legislació sobre contractes.

2. Les sancions imposades, un cop esdevingudes fermes en la via administrativa són objecte d'execució immediata. No obstant això, si una resolució que ha exhaurit la via administrativa és objecte de recurs administratiu, l'òrgan competent pot acordar la suspensió de l'acte en els supòsits i amb els efectes previstos per la normativa sobre procediment administratiu comú. En aquest cas, d'acord amb aquesta normativa, si s'interposa recurs contenciós administratiu i es sol·licita novament la suspensió davant el tribunal, aquesta es manté fins el corresponent pronunciament judicial sobre la sol·licitud.

Article 342.1 Competència de l'Administració

Les administracions competents en matèria de consum poden imposar una multa coercitiva, un cop fet el requeriment d'execució dels actes i de les resolucions administratives destinades al compliment del que disposa aquesta Llei i les altres disposicions relatives a la disciplina del mercat i a la defensa dels interessos de les persones consumidores.

Article 342.2 Comunicació i compliment del requeriment

L'òrgan competent ha de cursar per escrit el requeriment a què fa referència l'article anterior, tot advertint el seu destinatari del termini de què disposa per a complir-lo i de la quantia de la multa que, en cas d'incompliment, li pot ésser imposada. El termini assenyalat ha d'ésser, en qualsevol cas, suficient per al compliment de l'obligació de què es tracta, i la multa no pot excedir els 1000 euros.

Article 342.3 Reiteració de les multes

1. Si l'Administració comprova l'incompliment del que ha ordenat, pot reiterar les multes, amb subjecció al que estableix l'article anterior, per períodes de temps que siguin suficients per a complir-ho, sense que els terminis puguin ésser inferiors a l'assenyalat en el primer requeriment.

2. Aquestes multes són independents de les que es poden imposar en concepte de sanció, i hi són compatibles.

[ÍNDIX GENERAL](#)

[VERSIÓ PER A IMPRIMIR](#)

[ACCÉS A ENLLAÇOS DE LA LEGISLACIÓ CITADA](#)

[ENLLAÇ A EXERCICIS DEL TEMA](#)